

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115222406
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4115222406.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcov: 1/ P. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., G. XXX/XX, 2/ J. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., G. XXX/XX, obaja zastúpení JUDr. Jurajom Hadrbulecom, advokátom so sídlom Bratislava, Riečna 2 a JUDr. Jaroslavom Veisom, advokátom so sídlom Nitra, Štefánikova 22, proti žalovaným: 1/ GROUP 168 a.s., so sídlom Bratislava, Odbojárov 3, IČO: 35 955 597, 2/AVEK s. r. o., so sídlom Bratislava, Kremelská 144, IČO: 44 032 447, zastúpenému JUDr. Máriou Jakubíkovou, advokátkou so sídlom Nitra, Fraňa Mojtu 43, 3/ P. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX, 4/ F. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX, o obnovu konania, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo 4. júna 2018, č. k. 7C/402/2015-152, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní v I. až 4. rade majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovaným v 1. až 4. rade (ďalej aj žalovaní) priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a v 2. rade (ďalej len žalobcovia) rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou zo dňa 16. 07. 2015 domáhali obnovy konania - o určenie nájomcu bytu, vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10C/233/2013. Právne vec odôvodnil ustanoveniami § 397 písm. a), b), § 399, § 413 ods. 1, § 414 Civilného sporového poriadku (ďalej aj "CSP"). Súd prvej inštancie vo veci prvýkrát rozhodol uznesením zo dňa 09. 11. 2015 č. k. 7C/402/2015-82 tak, že návrh na obnovu konania zamietol, žalovanému v 1. rade náhradu trov konania nepriznal a žalobcom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu trov konania vo výške 175 eur na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V dôsledku odvolania žalobcov došlo k zrušeniu prvoinštančného rozhodnutia v celom rozsahu uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/67/2016-107 zo dňa 28. 02. 2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že ak sa žaloba na obnovu konania opiera o dôvod uvedený v § 397 písm. a), b) CSP (§ 228 ods. 1 OSP), v spojení s § 399 CSP, ale tvrdý dôvod nie je preukázaný, nejde o neprípustnosť obnovy v zmysle ust. 399 CSP, preto súd môže žalobu zamietnuť iba po jej prejednaní na verejnom pojednávaní. Odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, pretože by nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie rešpektujúc rozhodnutie odvolacieho súdu a s prihliadnutím na novú právnu úpravu CSP vo veci nariadil pojednávania, na ktoré predvolal strany sporu a umožnil stranám sporu sa opätovne vyjadriť. Podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 28. 12. 2017, žalobcovia podali návrh na pripustenie ďalších subjektov do konania na strane žalovaných, a to ako žalovaného v 3. rade P. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX a ako žalovanú v 4. rade F. G.,

rod. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXX z dôvodu, že P. G. a F. G. predmetný byt odkúpili, čo vyplýva aj z LV č. XXXX, kat. ú. Z., a preto sa konanie o povolenie obnovy konania dotýka aj ich. Uznesením zo dňa 15. 01. 2018 č. k. 7C/402/2015-134 pripustil ich vstup do konania na strane žalovaných. Po rozsiahlom vykonanom dokazovaní zistil, že rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 12C/130/2008-218 zo dňa 12. 05. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/159/2010-242 zo dňa 15. 06. 2010 bola zamietnutá žaloba žalobcov proti žalovaným A-REA, s. r. o. a M&M reality holding SK, s. r. o. o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovanými a P. Q. z dôvodu, že oni sú užívateľmi bytu a byt bol prevedený do vlastníctva uvedených žalovaných bez ich súhlasu. Žaloba bola zamietnutá pre nedostatok naliehavého právneho záujmu s tým, že ak by aj žalobe bolo vyhovené, na postavení žalobcov by sa nič nemenilo, nedošlo by k zmene vlastníckeho práva na žalobcov a nestali by asi ani nájomcami bytu, byt naďalej užívajú bez právneho dôvodu. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19. 07. 2010. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 25C/23/2009-122 zo dňa 11. 10. 2011 vo veci žalobcu GROUP 168, a. s. proti žalovaným P. F. a J. F. o vypratanie nehnuteľností bolo vyhovené žalobe a žalovaní boli zaviazaní vypratať nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX k. ú. Z. ako X izbový byt č. XX na XX. poschodí, vchod XX v Z. na G. ul. č. XX, nachádzajúci sa v obytnom dome sú. č. XXX na parc. č. 7525 do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd rozhodol podľa § 153b ods. 1, 2 OSP rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaní mali doručený návrh viac ako dva roky a písomne sa k nemu nevyjadrili, nedostavili sa na pojednávanie, hoci boli včas predvolaní a žalovaný v 1. rade opakovane svoje neúčast' neospravedlnil s tým, že procesné návrhy na prerušenie konania nepovažoval za vyjadrenie žalovaných k veci samej. V danom prípade tak súd rozhodol o povinnosti žalovaných vypratať nehnuteľnosť patriacu žalobcovi, k užívaniu ktorej nemajú žiadny právny nárok. Uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/81/2012-160 zo dňa 28. 09. 2012 bolo odvolanie žalovaného v 1. rade odmietnuté ako oneskorene podané a odmietnuté bolo aj odvolanie JUDr. Jaroslava Veisa, advokáta so sídlom Nitra, Štefánikova 22 v mene žalovanej v 2. rade ako neoprávnenou osobou. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09. 11. 2011. Uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 10C/154/2009-266 bol schválený zmier medzi žalobcom v 1. rade F. D. D. V., správca konkurznej podstaty úpadcu Mikro systém Žilina, s. r. o., IČO: 36 669 695, so sídlom správcu Martin, ul. Jesenského 29, žalobcom v 2. rade A-REA, s. r. o., so sídlom Žilina, Kysucká 18 a žalovanými P. F. a J. F., zastúpených JUDr. Jurajom Hadrbulecom, advokátom so sídlom Bratislava, Riečna 2, ktorým sa žalovaní zaviazali spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 2 500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 2 500 eur od 28. 01. 2009 do zaplatenia a to v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k 15-temu dňu príslušného kalendárneho mesiaca na účet žalobcu v 1. rade, počnúc dňom 15. 04. 2013 s tým, že ak žalovaní nezaplatia tri za sebou nasledujúce splátky, stáva sa splatný celý dlh a žalobcovi v 1. a 2. rade sa zaviazali spoločne a nerozdielne zaplatiť sumu 3 206,61 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 10 % ročne zo sumy 1 564,20 eura od 28. 01. 2009 do zaplatenia a s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 642,41 eura od 23. 05. 2011 do zaplatenia a to v mesačných splátkach vo výške 50 eur splatných vždy k 15. dňu príslušného kalendárneho mesiaca na účet právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade, počnúc dňom 15. 01. 2014 s tým, že ak žalovaní neuhradia tri za sebou nasledujúce splátky stáva sa splatný celý dlh. Ďalej sa žalovaní zaviazali spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi v 2. rade trovy konania spolu vo výške 961,75 eura v mesačných splátkach po 50 eur splatných vždy k 15. dňu na účet právnej zástupkyne žalobcu v 2. rade, počnúc dňom 15. 04. 2013. V prípade s tým, že ak žalovaní neuhradia tri za sebou nasledujúce splátky stáva sa splatný celý dlh. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že predmetom konania bol nárok žalobcov na zaplatenie bezdôvodného obohatenia pôvodne vo výške 5 000 eur titulom užívania sporného bytu žalovanými bez právneho titulu. V priebehu konania strany sporu predložili dohodu o urovaní zo dňa 16. 11. 2013 a žiadali, aby súd chválil zmier v znení tejto dohody. Z dohody o urovaní vyplýva, že na Okresnom súde Nitra sp. zn. 10C/154/2009 prebieha konanie o zaplatenie sumy 5 000 eur s prísl., pričom účastníci I. a II. rade (Mikro systém Žilina, so sídlom Žilina v konkurze, v zastúpení SKP Mgr. Ing. D. V. a A-REA, s. r. o.) vystupujú na strane žalobcov a žiadajú od účastníkov 3. a 4 ako žalovaných vydať bezdôvodné obohatenie za užívanie sporného bytu v období od 01. 03. 2008 do 31. 12. 2008 a účastník 2 aj za obdobie od 01. 05. 2009-15. 03. 2010. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02. 04. 2013. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 10C/148/2009-182 zo dňa 07. 04. 2011 vo veci žalobcu P. Q. proti žalovaným P. F. a J. F., zastúpení JUDr. Jaroslavom Veisom, advokátom so sídlom Nitra, Štefánikova 222, súd, okrem iného, zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 3 754,29 eura žalobcovi spolu s úrokom z omeškania 10 % ročne od 24. 02. 2009 do zaplatenia titulom vydania bezdôvodného obohatenia, pričom súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázať, že sporná nehnuteľnosť bola v rozhodnom období, za ktoré žiadal žalobca vydať bezdôvodné obohatenie, v jeho vlastníctve a sporné nebolo ani to, že ju žalovaní v 1. a

2. rade v tomto období užívali bez právneho dôvodu. Súd v rámci tohto konania neprihliadol na tvrdenie žalovaných, že žalobca nadobudol byt do vlastníctva v rozpore s dobrými mravmi, pričom vychádzal z platne uzavretej zmluvy o prevode vlastníctva bytu a listu vlastníctva, na ktorom bol v spornom období zapísaný žalobca ako výlučný vlastník. Pokiaľ sa domnievali, že žalobca nie je vlastníkom sporného bytu, resp. ním v rozhodnom období nebol, mohli podať žalobu o určenie vlastníckeho práva, alebo napadnúť platnosť zmluvy o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva č. 79/2003, ktorou nadobudol byt žalobca. Žaloba žalovanými nebola podaná. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01. 06. 2011. Proti tomuto rozsudku odvolanie nebolo podané. Rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 14C/97/2015-78 zo dňa 17. 02. 2016 bol žalobca v 1. rade, v tomto konaní v postavení žalovaného v 1. rade, zaviazaný zaplatiť žalobcovi Avek, s. r. o. sumu 2 178,76 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 02. 02. 2015 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku čo do sumy 221,24 eura bola žaloba zamietnutá, voči žalovaným v 2. rade J. F. a 3. rade T. F. bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu. Súd odôvodnení konštatoval, že v konaní bolo nesporné, že žalobca je výlučným vlastníkom sporného bytu, pričom žalovaný v 1. rade uznal, že neplatí nájomné za predmetný byt, pretože žalobca nesúhlasí s uzatvorením nájomnej zmluvy. Z uvedeného je nesporné, že žalovaný v 1. rade užíva byt žalobcu bez právneho titulu, pričom za užívanie neplatí žalobcovi žiadnu sumu titulom nájomného. Súd konštatoval, že na strane žalovaného v 1. rade došlo k bezdôvodnému obohateniu a to výške 2 178,76 eura za užívanie bytu od 01. 02. 2014 do 01. 03. 2015 s tým, že voči žalovaným v 2. a 3. rade žalobu zamietol, pretože nebolo preukázané, že sporný byt v uvedenom období užívali. V konaní boli žalovaní zastúpení JUDr. Jaroslavom Veisom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08. 03. 2016. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nebolo podané. Ďalej argumentoval, že predmetom exekučného konania vedeného na Okresnom súde Nitra sp. zn. 34Er/1530/2013 je návrh pôvodného oprávneného GROUP 168 a. s., v súčasnosti Avek, s. r. o. proti povinným v 1. rade P. F. a v 2. rade J. F. (žalobcovia v tomto konaní). Exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 25C/23/2009-122 zo dňa 11. 10. 2011, ktorým bolo povinným uložené zaplatiť sumu 526,31 eura a zároveň vypratať nehnuteľnosť - byt č. XX na XX p., vchod č. XX na G. XX v Z.. Uznesením zo dňa 11. 06. 2015 č. k. 34Er/1530/2013-88 bola pripustená zmena účastníkov exekučného konania tak, že na strane oprávneného do konania vstupuje spoločnosť Avek, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kremelská 144, namiesto doterajšieho oprávneného GROUP 168, a. s., so sídlom Bratislava, Odbojárov 3, ktorý z konania vystúpil. Zároveň bol zamietnutý návrh povinných na odklad exekúcie. Z odôvodnenia vyplýva, že spoločnosť Avek, s. r. o. nadobudla sporný byt na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 27. 01. 2013, ktorá bola osvedčená notárkou JUDr. Katarínou Košťálovou, v notárskej zápisnici č. N 18/2014, Nz 2939/2014, NCRli 2968/2014 spísaná dňa 27. 01. 2014. Ohľadne návrhu povinných na odklad exekúcie exekučný súd uviedol, že neboli zistené skutočnosti odôvodňujúce, že exekúcia bude zastavená. Poukázal na to, že návrh povinných na určenie nájomcu bol rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 10C/233/2013-155 zo dňa 22. 10. 2014 zamietnutý pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, v rámci ktorého konania bol už zamietnutý návrh na nariadenie predbežného opatrenia (teraz neodkladného opatrenia), ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/346/2008-60 zo dňa 31. 10. 2013. Dodal, že aj predchádzajúce súdne konania viažuce sa k veci skončili v neprospech povinných - konanie sp. zn. 12C/130/2008, 25C/23/2009. Ďalej rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 10C/233/2013-155 zo dňa 22. 10. 2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/41/2015-181 zo dňa 30. 04. 2015 bola zamietnutá žaloba žalobcov proti žalovaným GROUP 182, a. s. a Avek, s. r. o., ktorou sa domáhali, aby súd určil, že žalobcovia sú nájomcami nehnuteľností zapísaných na Katastrálnom úrade v Nitre, na LV č. XXXX, byt č. XX na XX. poschodí bytového domu súp. č. XXX, k. ú. Z., postavenom na parcele č. 7525 zast. plochy a nádvorí o výmere 420 m², spolu s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel na pozemku v 9754/390690. Súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení, že sú nájomcami sporného bytu, ak už súdy v iných v konaniach, rozhodli, že sú povinní sa z bytu vysťahovať a rovnako rozhodli, že sú povinní za minulé obdobie vydať vlastníkom bytu bezdôvodné obohatenie vzniknuté titulom toho, že byt užívali bez právneho dôvodu. Práve v konaní o vypratanie, ale aj v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, mohli žalobcovia podať protinávrh na určenie, že sú nájomcami bytu, pretože ak by sa bolo preukázalo, že žalobcovia sú nájomcami bytu, musel by súd skúmať, či došlo k ukončeniu nájomného vzťahu. Súd nemôže za súčasnej situácie, kedy existujú právoplatné rozsudky o vysťahovaní žalobcov z bytu riešiť otázku, či sú nájomcami bytu. Krajský súd v Nitre v rozsudku sp. zn. 7Co/41/2015 konštatoval, že sa nestotožnil s okolnosťami, ktoré žalobcovia pri svojej argumentácii v podanom odvolaní považovali za právne významné z hľadiska navrhovaného určovacieho rozsudku. Nie je zrejmé, prečo so značným časovým odstupom mienia napádať platnosť prevodov vlastníckeho práva k bytu, pričom ohľadom v poradí druhého prevodu sa už neplatnosti domáhali a to neúspešne (konanie Okresného súdu Nitra sp.

zn. 12C/130/2008) poukazujúc na to, že nájomné právo im vzniklo zo zákona. Dôkazné bremeno vo všetkých smeroch spočívalo na žalobcoch. Ak skutočne došlo k zákonnému prechodu nájomného práva k bytu, primárnym v ich prípade bolo prechod práva nájmu v záujme ich právnej istoty bezodkladne uplatniť u vtedajšieho prenajímateľa bytu v zmysle zásady "vigilantibus iura scripta sunt", t.j. "práva patria bdelym" a v zmysle tej istej zásady včas uplatniť svoje práva na súde. Ako z obsahu spisu vyplýva, neurobili tak a následne vznikli viaceré spory. Z celého obsahu spisu nevyplýva, prečo sa neplatnosti prvého prevodu nedomáhali čo možno najskôr, a prečo ani v súčasnom konaní nenavrhlí vykonať právne významné dôkazy, najmä výsluch pôvodných nájomcov P. Q. a jeho manželky na okolnosť upustenia bytu a zákonného prechodu práva nájmu na žalobcov. Za súčasnej situácie, keď je právna situácia vyriešená niekoľkými rozsudkami súdov v neprospech žalobcov, sa odvolací súd stotožnil so záverom, že i v prípade preukázania v súčasnom konaní o tom, že skutočne došlo k zákonnému prechodu práva nájmu k bytu na žalobcov, nie je daný naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení, lebo určením ich nájomného vzťahu k bytu by sa ich právne postavenie nijak nezmenilo. Rozsudok Okresného súdu 10C/233/2013-155 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/41/2015-181 nadobudol právoplatnosť dňa 19. 06. 2015. Súčasťou spisu je aj dohoda o urovaní medzi účastníkom I. GROUP 168, a.s. a účastníkmi II. a III. P. F. a J. F. zo dňa 03. 01. 2013, podľa ktorej účastník I. súhlasí, aby účastníci II. a III. pokračovali v užívaní sporného bytu za podmienky, že budú zároveň splácať dlh vo výške 12 150 eur v mesačných splátkach po 450 eur vždy k 25. dňu v mesiaci a účastníci II. a III. uznávajú svoj záväzok zaplatiť bezdôvodné obohatenie za užívanie bytu od 15. 03. 2010 do 31. 12 2012 v celkovej výške 12 150 eur a súčasne sa zaväzujú vypratať byt najneskôr do 30. 06. 2013. Zároveň účastníci prehlásili, že uzavretím tejto dohody sú uspokojené všetky ich finančné a právne nároky ohľadom konania 25C/23/2009 o vypratanie nehnuteľnosti a konanie sp. zn. 9Ro/412/2011 o bezdôvodné obohatenie a z tohto dôvodu nebudú v budúcnosti už vznášať voči sebe známe alebo neznáme nároky. Dodal, že podľa výpisu z LV č. XXXX pre kat. úz. Z. vyplýva, že vlastníckmi nehnuteľnosťami - byt č. XX na XX. poschodí, vchod XX v Z. na G. ul. č. 38 nachádzajúceho sa v obytnom dome sú. č. XXX na parc. č. 7525 sú žalovaný v 3. rade a žalovaná v 4. rade, spoluvlastnícky podiel 1/1. Titul nadobudnutia Kúpna zmluva V 5902/17-3527/17. Argumentoval, že obnova konania je prípustná iba z taxatívne uvedených dôvodov. Týmto dôvodom je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré bez svojej viny nemohol účastník použiť v pôvodnom konaní, a to za predpokladu, že môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Dôkazy, ktoré udávajú žalobcovia, nie sú dôkazmi, o ktorých by žalobcovia nevedeli v pôvodnom konaní a ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, tiež by tieto dôkazy neprívodili pre žalobcov priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10C/233/2013 bolo určenie, že žalobcovia sú nájomcami sporného bytu. Žalobu podali žalobcovia v zastúpení právnym zástupcom JUDr. Juraj Hadrbulec, pričom ako dôkazy doložili listiny: výpis z OR žalovaného 1. rade, výpis z LV č. XXXX pre kat. úz. Z., rozhodnutie o pridelení náhradného bytu zo dňa 22. 03. 1981, zmluvu o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva č. 79/2003 zo dňa 22. 01. 2003, kúpnu zmluvu zo dňa 17. 12. 2007, uznesenie o začatí trestného stíhania ČVS: ORP-1167/OEK-NR-2007 Th zo dňa 09. 12. 2008, podnet upovedomenie zo dňa 17. 08. 2011, rozsudok OS Nitra sp. zn. 6T/127/2009-321 kúpnu zmluvu. Zo zápisníc z pojednávania vo veci 10C/233/2013 vyplýva, že na pojednávaní dňa 28. 07. 2014 právny zástupca žalobcov uvádza, že "dodáme súdu dôkazy v listinnej forme, že už v roku 2001 s podpisom otca žalobcu v 1. rade bolo zrejme, že byt užíval aj žalobca v 1. a žalobkyňa 2. rade s deťmi a teda že aj jemu vzniklo právo podľa § 706 ods. 1 Obch. zákonníka. Aj vtedajší vlastník, ktorým bolo mesto Nitra prijímal platby od žalobcu, teda vedel že vlastníkom nie je p. Q., z čoho je tiež možné vyvodzovať nejaké konkludentné konanie vlastníka, pričom mesto tiež aktívne nevyvinulo voči žalobcom a nenamietalo, že užívajú tento byt a platia zaň náklady ako nájomcovia." Okrem toho žalobcovia prostredníctvom ich právneho zástupcu JUDr. Juraja Hadrbuleca na tomto pojednávaní dňa 28. 07. 2014 tvrdili, že naliehavý právny záujem na podanej žalobe je v tom, že za predpokladu, že súd vyhovie žalobe, tak by sa žalobcovia dostali do inej situácie ako keby sa vrátil čas do obdobia, keď bol byt prevedený na otca žalobcu v 1. rade a žalobcovi by vnikol zo zákona nárok na prevod bytu, vznikla by mu aktívna legitímácia na podanie žaloby o neplatnosti právnych úkonov týkajúcich sa prevodov k bytu. Podľa zápisnice zo dňa 22. 10. 2014 v pôvodnom konaní 10C/233/2013 žalobcovia prostredníctvom ich právneho zástupcu JUDr. Juraja Hadrbuleca uvádzajú, že: "pokiaľ má súd za to, že na podanej žalobe nie je naliehavý právny záujem tak máme za to, že by ďalšie dokazovanie bolo nadbytočné a nemá návrhy na doplnenie dokazovania" a aj po oboznámení spisu nemali žalobcovia ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Vzhľadom na to, že základnou otázkou ktorou sa súd zaoberá ako prednostnou v prípade určovacích žalôb je existencia naliehavého právneho záujmu, preto aj súd v konaní 10C/233/2013 sa ako predbežnou zaoberal otázkou naliehavého právneho záujmu a žalobu žalobcov zamietol s tým, že žalobcovia už ďalšie návrhy nemali. Za rozporné s týmito skutočnosťami

považoval tvrdenia žalobcov v rámci konania o povolení obnovy konania, že už v konaní 10C/233/2013 žalobcovia navrhovali vypočúť P. Q. a manželku P. Q., teda vlastnú matku žalobcu v 1. rade na okolnosti opustenia bytu, čo súd nevykonával a súčasne považoval za rozporné s obsahom spisu 10C/233/2013 aj tvrdenie žalobcov, že súd v tomto konaní odmietol vykonávať dôkazy, ktoré predkladali žalobcovia z dôvodu, že ich nepodkladal za nájomcov v spornom byte, pričom napriek ich návrhom P. Q., jeho manželka a ďalší svedkovia neboli vypočúť v tomto konaní. Za rozporné s týmito skutkovými tvrdeniami žalobcov považoval aj skutočnosti uvádzané v odvolaní zo dňa 24. 11. 2015 podaného v tejto veci voči uzneseniu 7C/402/2015-82 zo dňa 09. 11. 2015, v ktorom žalobcovia tvrdia, že ide o nové dôkazy, ktoré napriek tomu, že v dobe pôvodného rozhodnutia existovali, ich nemohli bez svojej viny použiť. Dodal, že zo strany žalobcov nejde o nové dôkazy, ktoré nemohli bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Teda v konaní o obnove konania žalobcovia nepredložili súdu nové dôkazy, rozhodnutia ani skutočnosti, ktoré nemohli použiť v pôvodnom konaní pre objektívne prekážky na ich strane, a ktoré by pre nich privedli priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pokiaľ sa žalobcovia nestotožňovali s rozsahom dokazovania súdom prvej inštancie v konaní 10C/233/2013, mali túto skutočnosť namietat' a navrhnúť v tomto smere aj dôkazy. A v prípade odvolacieho konania by sa s tým odvolací súd musel zaoberať. Z odvolania proti rozsudku 10C/233/2013 nevyplýva, že by žalobcovia navrhli vykonať nejaké dôkazy. Okrem toho Krajský súd v Nitre v odôvodnení rozsudku č. k. 7Co 41/2015-181 neuviedol, že vykonaním dôkazov - vypočúť svedkov P. Q. a jeho manželky by sa postavenie žalobcov v konaní zmenilo, ako sa mylne žalobcovia domnievajú, a preto navrhujú obnovu konania. Krajský súd v tomto rozsudku len konštatoval, že žalobcovia mali svoju situáciu riešiť skôr a nie za súčasného stavu, keď je už vo veci rozhodnuté v neprospech žalobcov viacerými rozsudkami, a to rozsudkami Okresného súdu Nitra sp. zn. 12C/130/2008, sp. zn. 25C/23/2009, sp. zn. 10C/48/2009. Tiež uviedol, že i v prípade, že by sa preukázalo v konaní 10C/233/2013, že skutočne došlo k zákonnému prechodu práva nájmu bytu na žalobcov, nie je daný naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení, lebo určením ich nájomného vzťahu k bytu by sa ich právne postavenie nijako nezmenilo. Rovnako tak nebola splnená ani podmienka priaznivejšieho rozhodnutia, odvolací súd v rozsudku sp. zn. 7C/41/2015 uviedol len, že žalobcovia si nesú zodpovednosť za to, že to skôr nenamietali najmä v konaní o vypratanie bytu, o zaplatenie bezdôvodného obohatenia. V závere odôvodnenia zvýraznil, že otec žalobcu v 1. rade P. Q. nadobudol predmetný byt do vlastníctva na základe zmluvy č. 79/2003 o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva zo dňa 22. 01. 2003, uzavretej medzi predávajúcim Mesto Nitra a kupujúcim P. Q. - otec navrhovateľa v 1. rade. Na základe tejto zmluvy sa stal otec žalobcu v 1. rade vlastníkom predmetného bytu, ktorý kúpnu zmluvou zo dňa 17. 12. 2007 ako predávajúci predal kupujúcim A-REA, s. r. o. Žilina a M&M reality holding SK, s. r. o. Žilina, ktorí sa stali podielovými spoluvlastníkmi predmetného bytu, každý v podiele 1/2. Na základe kúpnej zmluvy, vklad ktorej bol povolený pod V 6338/09-690/10 sa stal vlastníkom predmetného bytu žalovaný v 1. rade. Pod č. k. 25C/23/2009 sa na Okresnom súde Nitra viedlo konanie medzi žalovaným v 1. rade (v tom konaní vystupoval na strane žalobcu) a žalobcami v 1. a 2. rade (v tom konaní vystupovali na strane žalovaných) o vypratanie bytu, v ktorom súd uložil povinnosť žalobcom v 1. a 2. rade vypratať predmetný byt do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 09. 11. 2011. Žalobcovia v 1. a 2. rade predmetný byt nevypratali a so žalovaným v 1. rade podpísali dohodu o urovnaní, v ktorej uviedli, že uznávajú svoj záväzok voči žalobcom v sume 12 150 eur ako bezdôvodné obohatenie za užívanie predmetného bytu od 15. 03. 2010 do 31. 12. 2012 a zaväzujú sa ho splácať v mesačných splátkach po 450 eur najneskôr do 25. dňa v mesiaci s tým, že žalovaný súhlasí s tým, aby za podmienky splácania dlhu pokračovali v užívaní predmetného bytu do 30. júna 2013. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia v 1. a 2. rade sami uznali, že majú voči žalovanému v 1. rade dlh vo výške 12 150 eur titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetného bytu od 15. 03. 2010 do 31. 12. 2013, z čoho potom vyplýva, že žalovaného v 1. rade uznali ako vlastníka predmetného bytu. Z vyššie uvedených dôvodov žalobu o obnovu konania zamietol.

2. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešným žalovaným v 1. až 4 rade priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia v zastúpení JUDr. Jurajom Hadrbycom, advokátom so sídlom v Bratislave, Riečna 2, domáhajúc sa jeho zmeny a povolenia obnovy konania proti rozsudku Okresného súdu v Nitre, č. k. 10C/233/13 zo dňa 22. 10. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/41/15 zo dňa 30. 04. 2015. Argumentovali, že žalobou

zo dňa 17. 07. 2015 sa pôvodne proti žalobcom v 1. a 2. rade domáhali povolenia obnovy konania proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10C/233/2013-155 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/41/2015-181 a to na základe skutkových a právnych dôvodov uvedených v žalobe. Poukázali na to, že sú dané skutočnosti, rozhodnutia, alebo dôkazy týkajúce sa strán predmetu pôvodného konania, ktoré ten kto podal žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a tieto skutočnosti, rozhodnutia, alebo dôkazy môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Súčasne poukázali na to, že nemajú podiel na tom, že súd prvej inštancie tieto dôkazy nevykonal, pretože sa obmedzil len na skonštatovanie tvrdeného nedostatku ich naliehavého právneho záujmu a poukázal na to, že v takomto prípade súd meritorne dokazovanie nevykonáva. V odvolacom konaní odvolací súd poukázal na to, že ak skutočne došlo k zákonnému prechodu nájomného práva k bytu, primárne mali prechod práva nájmu v záujme ich právnej istoty bezodkladne uplatniť u vtedajšieho prenajímateľa bytu podľa zásady práva patria len bdelym a podľa tej istej zásady mali práva včas uplatniť aj na súde. Podľa názoru odvolacieho súdu nebol daný ich naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Vyzdvihli, že v priebehu konania žiadali súd, aby pripustil P. G. a F. G. do konania ako žalovaných v 3. a 4. rade, keďže medzičasom títo sa stali vlastníkami sporného bytu, čo súd prvej inštancie uznesením zo dňa 15. 01. 2018 učinil. Celé konanie, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Nitra sp. zn. 10C/233/2015 v spojení s odvolacím konaním vedeným na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 7Co/41/2015 sa zaoberalo iba jedinou otázkou a to posudzovaním, či žalobcovia v 1. a 2. rade majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, teda na určení nájomcu bytu. Predmetom celého základného konania teda nebolo vôbec dokazovanie a meritorne posudzovanie otázok spojených s prechodom nájmu bytu, kam nepochybne by patril aj výsluch svedka P. Q. a jeho manželky na okolnosť trvalého opustenia bytu s úmyslom sa tam už nevrátiť a zákonného prechodu práva nájmu na nás žalobcov v 1. a 2. rade. V priebehu uvedeného konania dotazovali súd podľa § 100 ods. 1 veta tretia OSP, aby uviedol ako sa mu na základe doteraz tvrdených a preukazovaných skutočností javí právne posúdenie veci, pričom z kontextu celého postupu súdu prvej inštancie bolo zrejmé, že predmetom dokazovania na súde prvej inštancie nebudú meritorne skutočnosti, ale len posudzovanie formálneho predpokladu určovacej žaloby a to či tu je daný, alebo nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Pokiaľ v rámci uvedeného konania vyjadrili, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, stalo sa tak výlučne z dôvodu, že bolo nepochybné, že súd prvej inštancie žiadne dokazovanie vo veci samej nevykoná a preto označovanie akýchkoľvek dôkazov, o ktorých bolo nepochybné, že nebudú súdom vykonané, sa javilo ako rýdzo formalistické. Tvrдили, že i v prípade, že by tieto dôkazy boli označené v základnom konaní pred poučením súdom podľa § 120 ods. 4 OSP a tieto by neboli súdom vykonané, by to rovnako nebolo dôvodom na povolenie obnovy konania. Vyzdvihli, že právo nájmu nepodlieha premlčaniu a preto aj pri uplatnení zásady vigilanti bus iura scripta sunt táto zásada nemôže mať za následok zánik tohto práva a teda v spornom byte sa nezdržovali bez právneho dôvodu, čo by mohlo zakladať ich vypratanie z bytu, ale na základe právneho dôvodu a to práva nájmu k tomuto bytu, ktoré im vzniklo zo zákona. V dôsledku postupu súdov však zostal konzervovaný stav, na základe ktorého P. Q. nadobudol sporný byt v rozpore so zák. č. 182/93 Z. z., keďže nespĺňal základnú podmienku na nadobudnutie bytu do vlastníctva a to, že nebol jeho nájomcom, pričom bol vlastníkom rodinného domu, byt sa následne stal predmetom obchodnej činnosti tretích osôb a žalobcovia v 1. a 2. rade nositelia práva k tomuto bytu a to práva nájmu, boli z bytu vypratani rozsudkom pre zmeškanie a v konaní o určení nájomcu nebolo vykonávané žiadne dokazovanie z dôvodu, že súd žalobu zamietol z formálnych dôvodov. Uzavreli, že nimi označené dôkazy označené v návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 16. 07. 2015 sú novými dôkazmi, keďže napriek tomu, že v dobe pôvodného rozhodnutia súdu prvej inštancie v základnom konaní tieto dôkazy existovali, nemohli ich bez svojej viny použiť, keďže rozsah dokazovania pred súdom prvej inštancie bol daný len rámcom posudzovania už uvedeného formálneho predpokladu pri určovacej žalobe, ktoré dôkazy môžu pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia i v zastúpení JUDr. Jaroslavom Veisom, advokátom so sídlom Nitra, Štefánikova 22, z dôvodov podľa § 365 písm. b), d) až h) CSP argumentujúc, že návrh na obnovu konania smeruje proti rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 10C/233/2013-155, Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/41/2015-181, Okresného súdu Nitra č. k. 7C/402/2015-152. Argumentoval, že pôvodné konanie 12C/130/2008 vzniklo na základe podaného návrhu dňa 03. 07. 2008 a v odôvodnení rozsudku prvoinštančného súdu je uvedené, že navrhovatelia užívajú byt bez právneho dôvodu a taktiež je rozsudkom skonštatovaný nedostatok naliehavého právneho záujmu. Preto akékoľvek dokazovanie z vyššie uvedeného právneho dôvodu bolo odmietnuté, to znamená, že aj dôkazy, ktoré navrhli žalobcovia vykonať, sú nové dôkazy. Už zo žaloby v roku 2008 bolo zrejmé, že sa jedná o užívateľov bytu a postavenie užívateľa vychádzalo zo zákona. V

celom rade rozsudkov následne bolo zamietnuté vykonanie dokazovania odôvodnené nedostatkom naliehavého právneho záujmu. To znamená, že nikdy sa nevykonávalo nimi navrhované dokazovanie, preto je potrebné povoliť obnovu konania. Otázka určenia nájmu bytu navrhovateľmi bola uplatňovaná v pôvodnom konaní, kde súd nevykonával akékoľvek dôkazy a svoj postup odôvodnil v zmysle nepreukázania naliehavého právneho záujmu. V celom konaní navrhovatelia navrhovali vypočuť P. Q. a manželku P. Q. na okolnosti opustenia bytu, čo však súd nevykonával. Zvýraznil, že konanie 12C/130/2008 rozhodovala JUDr. Eva Šišková ako zákonná sudkyňa, ktorá mala vo veci 10C/233/2013 navrhnuť svoje vylúčenie z prejednávanej veci, v konaní v roku 2013 rozhodoval nesprávne obsadený súd. Ďalej poukázal na tvrdenia P. Q. v trestnej veci pred vyšetrovateľom v Nitre ČVS: ORP-1167/OEK/NR-2009MZ, ktoré sú obsahom spisu 12C/130/2008, z ktorých vyplýva, že došlo k prechodu užívacieho práva k bytu z otca na žalobcu s manželkou a synom podľa § 706 ods. 1 a § 708 OZ. Napriek návrhom však P. Q., jeho manželka a ďalší svedkovia neboli vypočutí. Vyšetrovateľ a prokurátor skonštatovali, že P. Q. nadobudol svoje vlastnícke práva k bytu podvodom, ale konanie je premlčané. Navrhol, aby súd povolil obnovu konania Okresného súdu Nitra sp. zn. 10C/233/2013 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/41/2015, Okresného súdu Nitra sp. zn. 7C/402/2015.

5. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril písomným podaním žalovaný v 2. rade poukazujúc na ust. § 397 CSP. Zotrvával na všetkých svojich doterajších ústnych a písomných podaniach v prejednávanej veci. Mal za to, že súd prvej inštancie vykonal náležité dokazovanie v rozsahu dôkazných návrhov strán sporu, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žalobcami uplatňovaného návrhu na obnovu konania. Na všeobecných súdoch SR prebehlo a prebieha viacero konaní proti žalobcom v opačnom procesnom postavení t. j., ako proti žalovaným. Všetky konania súvisia so sporným 4-izbovým bytom v Z., Čajkovského XX. Pôvodným vlastníkom bytu bol na základe Zmluvy o prevode bytu s Mestom Nitra nebohý otec žalobcu v 1. rade - P. Q. zomr. XX. XX. XXXX. Zmluva bola zavkladovaná Správou katastra Nitra pod sp. zn. V 1647/2003. Keďže žalobcovia už v minulosti neplatili riadne poplatky za užívanie sporného bytu prebiehalo už v r. 2005 konanie žalobcu - P. Q. proti žalovaným - P. F. a spol. o vypratanie bytu na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/220/2005. Vzťahy medzi otcom a synom sa narušili kvôli tejto záležitosti, aj kvôli tomu, že P. Q. mal 4 deti a nikdy nechcel uprednosťovať jedného syna - P. F. pred ostatnými deťmi. P. Q. nikdy nesúhlasil, aby sporný byt zostal len P. F., mohol tam bývať, pokiaľ si nevyrieši bytovú otázku. Keďže došlo aj k fyzickému napadnutiu otca - neb. P. Q., preto spísal „Závet“ a „Listinu o vydedení“, kde vydedil svojho syna - P. F. zo všetkého svojho majetku. T. č. prebieha dedičské konanie po neb. P. Q. na Okresnom súde Nitra pod č. k. 12D/102/2015 u JUDr. Svrčkovej a je prerušené, keďže prebieha civilná žaloba na Okresnom súde Nitra o určenie neplatnosti Listiny o vydedení pod sp. zn. 19C/174/2016, kde vystupuje ako žalobca - P. F. a jeho súrodenci - B. Q. rod. F., F. F. a J. F. ako žalovaní. Okrem súdnych konaní medzi žalobcami ako žalovanými a konkrétnymi vlastníkami sporného bytu vedených na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10C/148/2009, kde žalobcom bol otec žalobcu v 1. rade - P. Q., č. k. 10C/154/2009, kde žalobcami boli vtedajší vlastníci bytu A-REA, s. r. o. a spol., sp. zn. 25C/23/2009 o vypratanie bytu žalobcu GROUP 168, a. s. /vtedajšieho vlastníka bytu/, sp. zn. 14C/97/2015 o zaplatenie 2 400 eur s prísl. žalobcu AVEK, s. r. o. /vtedajšieho vlastníka bytu/, sp. zn. 9RO/412/2011 o zaplatenie 6 569,85 eura s prísl. / vtedajšieho žalobcu GROUP 168, a. s./, prebiehajú u súdnych exekútorov JUDr. Erika Tótha a Mgr. Júliusa Rosinu nasledovné exekučné konania: sp. zn. 15Ek/1116/2018 oprávneného AVEK, s. r. o. o zaplatenie 2 178,76 eura s prísl., sp. zn. 70Ek/1082/2018 oprávneného AVEK, s. r. o. o zaplatenie 748,72 eura s prísl., sp. zn. EX 709/2011 oprávneného - P. Q., sp. zn. EX 1937/2013 oprávneného - GROUP 168, a. s. o vypratanie. Odvolanie žalobcov považoval za nedôvodné. Všetky dôkazy mohli žalobcovia použiť v pôvodnom konaní a prípadne sa v hociktorom inom súdnom konaní mohli domáhať určenia nájomcu. Samotní žalobcovia boli v jednotlivých súdnych konaniach pasívni. V konaní o vypratanie nehnuteľností sp. zn. 25C/23/2009 bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie podľa ust. § 153b ods. 1 a 2 OSP a odvolanie v tejto veci bolo odvolacím súdom odmietnuté ako podanie po lehote. Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť.

6. Žalobcovia v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného v 2. rade argumentovali, že toto vyjadrenie sa nevyporiadava s dôvodmi ich odvolania. Opätovne uviedli, že celé konanie, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Nitra sp. zn. 10C/233/2015 v spojení s odvolacím konaním vedeným na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 7Co/41/2015 sa zaoberalo iba jedinou otázkou a to posudzovaním či žalobcovia v 1. a 2. rade majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, teda na určení nájomcu bytu a pridrižovali sa tvrdení uvedených vo svojom odvolaní.

7. Žalovaný v 2. rade vo svojej duplike zotrval na svojich doterajších podaniach v prejednávanej veci majúc za to, že v celom tomto konaní zo strany žalobcov absentujú relevantné dôvody na obnovu konania tak, ako uvádza ust. § 397 CSP a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

8. Žalobcovia zaslali ďalšie vyjadrenie, ktoré bolo obsahovo totožné, ako ich prechádzajúce písomné podania.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. V prejednávanej veci sa žalobcovia podanou žalobou domáhali obnovy konania o určenie nájomcu bytu, vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10C/233/2013 dôvodiac, že v pôvodnom konaní nemohli bez svojej viny použiť dôkazy, ktoré by pre nich privodili priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Tvrdili, že v danom prípade otázka určenia nájmu bytu žalobcami nebola uplatnená ako nová otázka pri podaní dňa 06. 05. 2013, ale bola uplatňovaná v pôvodnom konaní sp. zn. 12C/130/2008, kde súd nevykonal akékoľvek dôkazy a svoj postup odôvodnil v zmysle nepreukázania naliehavého právneho záujmu. Je nesporné, že v celom konaní žalobcovia navrhli vypočuť P. Q. a jeho manželku, teda vlastnú matku žalobcu v 1. rade na okolnosti upustenia bytu, čo súd nevykonal. Tvrdili, že prvoinštančný súd v pôvodnom konaní odmietol vykonávať dôkazy, ktoré žalobcovia predkladali práve z dôvodu, že ich nepodkladal za nájomcov v predmetnom byte. Napriek ich návrhom P. Q., jeho manželka a ďalší svedkovia, neboli vypočutí v konaní, napriek tomu, že tieto všetky dôkazy boli uplatnené v pôvodnom konaní, žalobcovia ich navrhli vykonať, označili ich a predložili ich, ale súd ich zamietol z dôvodu, že nebol preukázaný naliehavý právny záujem na neplatnosti právneho úkonu. Súd prvej inštancie žalobu žalobcov za zamietol.

12. Odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť sa k odvolacím námietkam žalobcov, konkrétne k ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Žalobcovia namietali rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, kedy sa jedná o iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia; ďalej žalobcovia uplatnili odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Namietali aj vadu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani

inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP. K žalobcami uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, odvolací súd uvádza, že podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, ak sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čo znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávneho vyložil.

13. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (ďalej len ústavy), každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanoveným zákonom na inom orgáne SR.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne aj o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

16. Obsah práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto (každý) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktorý je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/2008).

17. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu vyplýva aj z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď o zdôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, Séria A, č. 303-A, str. 12), § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, Séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

18. Ústavný súd podľa konštantnej judikatúry (IV. ÚS 115/2003, III. ÚS 209/2004) tiež vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 6 ods. 1 dohovoru), je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom

súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

19. Vady zakladajúce zmatečnosť súdneho konania, ktoré zavinil súd svojím procesným postupom v rozpore so zákonom, spravidla vždy strane v konaní spôsobujú porušenie jej práva na spravodlivý proces, odnímajú jej možnosť konať pred súdom, pretože jej bránia v realizácii tých procesných práv, ktoré Civilný sporový poriadok priznáva na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti druhej strane v spore. Vydanie zmatečného rozhodnutia bez ďalšieho nemá svoje právne opodstatnenie, a preto je vždy nevyhnuté takéto rozhodnutie zrušiť najmä z hľadiska ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým strane v konaní znemožní realizáciu jej procesných práv, priznaných jej v civilnom sporovom konaní. O naplnenie tohto odvolacieho dôvodu ide vždy aj vtedy, ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čo má za následok jeho nepresvedčivosť. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská.

20. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ust. § 220 CSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

21. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Odvolací súd plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvej inštancie uvedenými v napadnutom rozsudku, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 387 ods. 2 CSP). Na potvrdenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vyčerpávajúce, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto i primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobcovia sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňujú neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

22. Odvolací súd pri prejednávaní veci dospel k záveru, že žalobcami namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že učené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo

malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vložil. Nebola zistená ani jedna vada namietaná žalobcami v odvolaní.

23. Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

24. Podľa § 399 CSP, žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

25. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

26. Podľa § 413 ods. 1 CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak a) bola podaná oneskorene, b) bola podaná neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo e) je zjavne nedôvodná.

27. Podľa § 414 CSP, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

28. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu. Žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatný rozsudok, právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ako aj právoplatný platobný rozkaz, pokiaľ sú splnené podmienky prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Žaloba na obnovu konania je v zásade prípustná voči všetkým právoplatným rozsudkom s výnimkou rozsudkov o vyslovení, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je (§ 74 CMP), a rozsudkov, ktorých zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak (§ 399 CSP). Žalobu na obnovu konania možno podať, ak sú splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, teda žaloba musí byť podaná oprávnenou osobou, musí ísť o prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania, musí byť dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania a žaloba musí obsahovať predpísané náležitosti. Dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku, vypočítané v § 397 CSP, sú ustanovené taxatívne. Z iných dôvodov je žaloba na obnovu konania neprípustná. Uplatnenie iného dôvodu žaloby na obnovu konania má za následok odmietnutie žaloby na obnovu konania z dôvodu neprípustnosti.

29. V prípade dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania proti právoplatnému rozsudku podľa § 397 písm. a) CSP musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Pri rozhodnutiach sa nevyžaduje, aby existovali už v pôvodnom konaní. Môže teda ísť aj o také rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa napáda žalobou na obnovu konania. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bude postačovať aj pravdepodobnosť tohto záveru. Dôvodom na povolenie obnovy konania je v zmysle ust. § 397 písm. b) CSP aj možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V tomto prípade pôjde o také dôkazy, ktoré navrhla alebo predložila strana v pôvodnom konaní, nebolo ich však možné vykonať z dôvodu existencie objektívnych prekážok. Predpokladom však je, že vykonanie dôkazov môže privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

30. S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia dospel odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie k záveru, že podanej žalobe nemožno vyhovieť z dôvodu, že dôkazy označené žalobcami nie sú dôkazmi, o ktorých by žalobcovia v pôvodnom konaní nevedeli a

bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, rovnako sa nejedná o dôkazy, ktoré by privodili pre žalobcov priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V tomto smere odvolací súd poukazuje na absolútne vec vyčerpávajúce dokazovanie premietnuté v odôvodnení, ktoré odvolací súd preberá za svoje vlastné. Správne je konštatovanie, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 10C/233/2013 bolo určenie, že žalobcovia sú nájomcami sporného bytu. V tomto konaní žalobcovia ako dôkazy doložili listiny: výpis z OR žalovaného 1. rade, výpis z LV č. XXXX pre kat. úz. Z., rozhodnutie o pridelení náhradného bytu zo dňa 22. 03. 1981, zmluvu o prevode vlastníctva bytu a zriadení záložného práva č. 79/2003 zo dňa 22. 01. 2003, kúpnu zmluvu zo dňa 17. 12. 2007, uznesenie o začatí trestného stíhania ČVS: ORP-1167/OEK-NR-2007 Th zo dňa 09. 12. 2008, podnet upovedomenie zo dňa 17. 08. 2011, rozsudok OS Nitra sp .zn. 6T/127/2009-321. Z obsahu zápisníc uvedených súdnych spisov je nad všetky pochybnosti zrejme /vid' sumarizáciu v bode 34. odôvodnenia napadnutého rozsudku/, že v konaní o obnove konania žalobcovia nepredložili súdu nové dôkazy, rozhodnutia ani skutočnosti, ktoré nemohli použiť v pôvodnom konaní pre objektívne prekážky na ich strane, a ktoré by pre nich privodili priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Na tomto mieste odvolací súd akcentuje, že sporové konanie je ovládané prejednávacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je vecou strán sporu. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien: bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a bremena tieto skutočnosti preukázať. Ustanovenie § 132 ods. 1 CSP stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia, a teda zásadne na stranách sporu leží iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Totožné následky postihujú tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany sporu. Zákon tak určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je daný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie. V predmetnom konaní, ktoré je konaním sporovým a v ktorom platí prejednávací zásada, so zreteľom na jeho kontradiktórnosť, súd prvej inštancie zhora popísané zásady i dôsledne aplikoval. Vo svetle uvedené potom je nad všetku pochybnosť zrejme, že pokiaľ sa žalobcovia nestotožňovali s rozsahom dokazovania súdom prvej inštancie v konaní 10C/233/2013, mali uvedené namietat' tak v prvej inštancii ako aj v odvolacej inštancii a navrhnúť v tomto smere aj dôkazy, pričom z odvolania proti rozsudku 10C/233/2013 nevyplýva, že by žalobcovia navrhli vykonať nejaké dôkazy. Navyše je nutné zvýrazniť, že Krajský súd v Nitre v odôvodnení rozsudku č. k. 7Co 41/2015-181 správne skonštatoval, že žalobcovia mali svoju situáciu riešiť skôr a nie za stavu, keď je už vo veci rozhodnuté v ich neprospech viacerými rozsudkami, a to rozsudkami Okresného súdu Nitra sp. zn. 12C/130/2008, sp. zn. 25C/23/2009, sp. zn. 10C/48/2009. Rovnako tak nebola splnená ani podmienka priaznivejšieho rozhodnutia, odvolací súd v rozsudku č. k. 7Co 41/2015-181 uviedol tiež, že žalobcovia nesú zodpovednosť za to, že to skôr nenamietali najmä v konaní o vypratávanie bytu, o zaplatenie bezdôvodného obohatenia. Právne výstižné je i konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 36. odôvodnenia v otázke uznania vlastníctva žalovaného v 1. rade k spornému bytu žalobcami.

31. Odvolací súd v závere konštatuje, že žalobcovia v odvolaní neuviedli v zásade žiadne relevantné skutočnosti, okolnosti alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania súdu prvej inštancie a s ktorými by sa súd prvej inštancie náležite nevysporiadal. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP, vrátane vecne závislého a správneho výroku týkajúceho sa nároku na náhradu trov konania.

32. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP a žalovaným v 1. až 4. rade priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške vzhľadom na to, že žalovaní boli v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).